திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசக்
கட்டளை.

திருத்தணிகைக்
கந்தப்பையர்குமாரர்
விசாகப்பெருமா
ளையரால்

பரிசோதித்து

சென்னபட்டணத்தில்
தமது, கல்விவிளக்கவச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.
இதன்விலை-அணா-௪.

விகாரி௵வைகாசி௴

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசக்கட்டளை.

முதலங்கம்-தத்துவநாமம்.

உண்ணிலைக்கருவிகள்.

பூதங்களாவன. பிருதுவி-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாசம். ஆக-௫. ஞானேந்திரியங்களாவன. சுரோத்திரம்- துவக்கு-சக்ஷு-சிங்குவை-கிராணம். ஆக-௫. தன்மாத்திரைகளாவன. சப்தம்-ஸ்பரிசம்-ரூபம்-ரசம்-கந்தம். ஆக-௫. கருமேந்திரியங்களாவன. வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயு-உபஸ்தம்- ஆக-௫. அந்தக்கரணங்களாவன. மனம்-புத்தி-அகங்காரம்-சித்தம். ஆக-௪. ஆகஆத்துமதத்துவம்-௨௪. இதற்கு-ஆத்துமதத்துவமென்றும், அசுத்த தத்துவமென்றும், போக்கியகாண்டமென்றும், பெயர்.. *

வித்தியாதத்துவங்களாவன. காலம்-நியதி-கலை-வித்தை-இராகம்-புருடன்-மாயை. ஆக-௭. இதற்கு வித்தியாதத்துவமெ

ன்றுஞ், சுத்தா சுத்த தத்துவமென்றும், போககாண்டமென்றும், பெயர். . . . . *

சிவதத்துவங்களாவன சுத்தவித்தை-ஈப்பரம்-சாதாக்கியம்-சத்தி-சிவம். ஆ-ரு. இதற்குச்சிவதத்துவமென்றும், சுத்ததத்துவமென்றும், பிரேரககாண்டமென்றும், பெயர். இவை-௩௬-ம். உண்ணிநிலைக்கருவிகள்.

புறநிலைக்கருவிகள்.

பிருதுவியின்கூறு-மயிர்-எலும்பு-தோல்-நரம்பு-தசை. ஆ-ரு. அப்புவின்கூறு. ஓடுநீர்-உதிரம்-சுக்கிலம்-மூளை-மச்சை. ஆ-ரு. தேயுவின்கூறு. ஆகாரம்-நித்திரை-பயம்-மைதுனம்-சோம்பு. ஆ-ரு. வாயுவின்கூறு. ஓடல்-நடத்தல்-நிற்றல்-இருத்தல்-கிடத்தல். ஆ-ரு. ஆகாசத்தின்கூறு. காமம்-குரோதம்-உலோபம்-மோகம்-மதம். ஆ-ரு. ஆகப் பூதகாரியம்-உரு. தசவாயுக்களாவன. பிராணன்-அபானன்-உதானன்-வியானன்-சமானன்-நாகன்-கூர்மன்-கிரிகரன்-தேவதத்தன்-தனஞ்சயன். ஆ-ய. தசநாடிகளாவன. இடை-பிங்கலை-சுழுமுனை-காந்தாரி-அத்தி-சிகுவை-அலம்புடை-புருஷன்-குகு-சங்கினி. ஆ-ய. வசனாதிகளா

வன. வசனம் - கமனம் - தானம் - விசர்க்கம்-ஆனந்தம். ஆ - ரு. வாக்குகளாவன. சூக்குமை- பைசந்தி - மத்திமை - வைகரி. ஆ -ச. குணங்களாவன. சத்துவம்- ரசசு-தமசு. ஆ -௩. அகங்காரங்களாவன. தைசசாகங்காரம்-வைகாரிகாகங்காரம்-பௌதாதிகாகங்காரம். ஆ -௩. ஆகத்தத்துவந்தொண்ணூற்ருறு-முதலங்கம்- தத்துவநாமம்.

முற்றும்.

இரண்டாமங்கம்.

தத்துவதோற்றமொடுக்கம்வருமாறு.

பரமசிவனுடையபராசத்தியருளினாலே குடிலையிலே நாதந்தோன்றும் - நாதத்திலே விந்துதோன்றும் - விந்துவிலே சாதாக்கியந்தோன்றும் - சாதாக்கியத்திலே மாஹேஶ்வரந்தோன்றும் - மாஹேஶ்வரத்திலே சுத்தவித்தை தோன்றும். இவையைந்திலுள் முன்சொன்ன விந்துவிலே நாலுவாக்கும் ஐம்பத்தோரக்ஷரமும்- எண்பத்தொருபதமும்- இருநூற்றிருபத்துநா

ன்குபுவனமும் - சப்தகோடி மஹாமந்தி ரமும் - சகலசாஸ்திரமும் - விஞ்ஞானகல ர் - பிரளயா கலருக்குத் தனுகரண புவன போகங்களும், சரியைகிரியை யோகங்களி னின்றோர்க்குச் சாலோக சாமீப்பிய சாரூ ப்பியமென்னும் பதமுத்திகளும், பஞ்சக லைகளும், தோன்றும். இவை சுத்தமாயையி ன் தோற்றமென்றறிக..............*

இனி அனந்த தேவ நாயனாரருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்று-காலமும்- நிய தியும்-கலையும்-தோன்றும்.—கலையிலேவி த்தை தோன்றும்- வித்தையிலே இராகந் தோன்றும்....................*

இனி உருத்திரதேவநாயனாரருளினாலே முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்- மூலப்பிரகிருதியிலே முக்கு ணங்களுந்தோன்றும். முக்குணங்களுந் தோன்றாதுநின்றவிடம் அவ்வியக்தம்-இ ந்த அவ்வியக்தத்திலேசித்தமும், புத்தியு ம்,தோன்றும் புத்தியிலேஅகங்காரந்தோ ன்றும். அதுதான்-யான்-எனதென்று வி கற்பித்துவரும். அதுதான் - அகந்தைக்கு வித்தாகும் அதுதான்-தைசசாகங்காரமெ ன்றும்,வைகாரிகாகங்காரமென்றும், பௌ

தாதிகாகங்காரமென்றும், மூன்றுவிதமா யிருக்கும். தைசசாகங்காரத்திலே- சத்து வகுணத்தினையுடைய மனமும், புத்தியும், இந்திரியங்களென்று பெயரையுடைய சுரோத்திராதிகளைந்தும், தோன்றும். வைகாரிகாகங்காரத்திலே-ரஜோகுணத்தினையுடைய கருமேந்திரியங்களாகிய வாக்காதிகளைந்தும், தோன்றும். பௌதாதிகாகங்காரத்திலே - தமோகுணத்தினையுடைய தன்மாத்திரைகளாகியசப்தாதிகளைந்தும்-தோன்றும்- சப்தத்திலே ஆகாசந்தோன்றும். பரிசத்திலே வாயுதோன்றும். ரூபத்திலே தேயுதோன்றும். ரசத்திலே அப்புத்தோன்றும். கந்தத்திலே பிருதுவி தோன்றும். ஒடுங்குங் காலத்துத் தோன்றின வடைவே யொடுங்கும். இரண்டமங்கம். தோற்ற *

மொடுக்கம் - முற்றும்.

மூன்றுமங்கம்.

தத்துவகுணங்கள்.

பிருதுவி உரத்துத்தரிக்கும்-அப்பு-குளிர்ந்துபதஞ்செய்யும்-தேயுசுட்டொன்றுவி

க்கும்-வாயுசலித்தெவையுந்திரட்டும்-ஆகாசம்-நிரந்தரமாயிடங்கொடுக்கும்-சுரோத்திரஞ்சப்தத்தையறியும்-துவக்குஸ்பரிசத்தையறியும்-சக்ஷுரூபத்தையறியும்-சிங்குவை ரசத்தையறியும் - கிராணங்கந்தத்தையறியும்- வாக்குவசனிக்கும்-பாதங்கமனம்பண்ணும்-பாணி யிடுதலுமேற்றலுஞ்செய்யும் - பாயுமலவிசர்கத்தைச்செய்யும்-உபஸ்தம் ஆனந்திக்கும்- மனம் பற்றும்-புத்திநிச்சயிக்கும். அகங்காரமெழுந்திருக்கும்- சித்தஞ்சிந்திக்கும்- காலஞ்செல்காலம்-நிகழ்காலம் - எதிர்காலமெனமூன்றும். நியதிகருமத்தைநிச்சயம்பண்ணும் - கலை ஆணவத்தைச்சிறிது நீக்கும்- வித்தை அறிவையெழுப்பும்- இராகம் பெற்றதைச்சிறிதாக்கிப் பெருதிலேயிச்சையுண்டாக்கும்- புருடன் விடையத்திலே அழுத்துவிக்கும்-மாயைமயக்கும்- சுத்தவித்தை ஞானமேறிக் கிரியைகுறைந்திருக்கும்-ஈஸ்வரதத்துவம் ஞானங்குறைந்து கிரியையேறியிருக்கும் - சதாக்கிய தத்துவம் ஞானமுங் கிரியையுமொத்திருக்கும் - சத்திதத்துவங் கிரியையாயிருக்கும்-சிவதத்துவம்ஞானமாயிருக்கும்- சிவதத்துவம்-சிவனுக்கிடம்-நா

நமென்றும்பெயர். சத்திதத்துவம் காருண்ணியத்துக்கிடம்- விந்துவென்றும் பெயர். சாதாக்கியதத்துவம் அனுக்கிரகத்துக்கிடம் சதாசிவமென்றும்பெயர். ஈஸ்வரதத்துவம் திரோபவத்துக் கிடம்-மாஹேஸ்வரமென்றும்பெயர். சுத்தவித்தை சங்காரத்துக் கிடம் உருத்திர மென்றும் பெயர்.

மூன்றாமங்கம் - தத்துவகுணங்கள் முற்றும்.

நான்காமங்கம்.

அவஸ்தை தரிசனம்.

கீழாலவஸ்தை.

இவற்றுடனேகூடிநின்று ஆத்மாபுசிக்கும்அவதரத்திலுணர்த்து முறைமை யெங்ஙனமென்னில் .... ※

கீழாலவஸ்தை.௫. மேலாலவஸ்தை.௫. சுத்தாவஸ்தை.௫. இந்தக்கேவலசகலசுத்த மூன்றிற்காரியாவஸ்தை. ௰௫. காரணாவஸ்தை.௩. ஆக அவஸ்தை. ௰௮. இதிற் கீழாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம்.௩௫. மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம். ௩௬. அவையெப்படியென்னில் கீழாலவத்தையாவன சாக்கிரம்

சொப்பனம்-சுழுத்தி- துரியம் - துரியாதீதம். ஆகிய-ரு க்கு. அகக்கருவிமுப்பத்தாறிற் பூதங்களைந்துங் கலாதிகளாறுஞ்சிவ தத்துவம் ஐந்தும். ஆகிய-லசும். கழித்தமற்றவையுட்னேபுறக் கருவியதுபதில்வாயுக்கள்பத்தும்-வசனாதிகளைந்தும். ஆகிய லரும். கூட்டவேண்டும் இவற்றைக்கூட்டவேண்டுவானேன்அவற்றைக்கழிக்கவேண்டுவானேனெனில்அவஸ்தைக்குநிற்குங்கருவிகள்கூட்டப்பட்டுநில்லாக்கருவிகள் கழிக்கப்பட்டன- ஆத்மஞானேந்திரியங்களைந்தும்-கருமேந்திரியங்களைந்தும் தன்மாத்திரைகளைந்தும்- அந்தக்கரணநான்கும்-உள்ளமொன்றும்-வாயுக்கள்பத்தும்-வசனாதிகளைந்தும்.ஆகிய-கூரு. கருவிகளுடனேலலாடஸ்தானத்திலே நின்றவவதரம்- சாக்கிரம். ஞானேந்திரியங்கள்-ரு-ம்.கருமேந்திரியங்கள்.ரு-ம்.ஆகிய-ல-ம். லலாடஸ்தானத்திலேநிற்க-மற்ற- உரு. கருவிகளுடனேகண்டஸ்தானத்திலே நின்றவவதரம்- சொப்பனம். தன்மாத்திரைகளைந்துஞ் - சித்தநீங்கலாக அந்தக்கரணங்கள்-ங-ம். பிராணவாயுநீங்கலாக வாயுக்கள்.சு-ம்.வசனாதிகள். ரு-ம்.ஆகிய உஉ, கருவிகளும் கண்டஸ்தா

னத்திலே நிற்கச்சித்தமும் பிராணவாயுவு முள்ளமும் ஆகிய ௩ - கருவிகளுடனேயிருதயஸ்தானத்திலே நின்றவவதரஞ் சுழுத்தி சித்தமொன்றும் - இருதயஸ்தானத்திலே நிற்கப் பிராணவாயுவும் உள்ளமும் ஆகிய - இரண்டுகருவிகளுடனே நாபிஸ்தானத்திலே நின்ற அவதரந் துரியம். பிராணவாயு வொன்றும் நாபிஸ்தானத்திலே நிற்க உள்ளமொன்றுடனே மூலாதாரத்திலே யடங்கினவவதரந் துரியாதீதம்-இப்படிக் கீழாலவஸ்தையைத் தரிசிக்க இங்கே வுள்ளமென்றது பிரகிருதியையெனக்கொள்க. இதற்குக் கேவலாவஸ்தையென்றும்பேர். கீழாலவஸ்தை தரிசனம்........................ ※

முற்றும்.

மேலாலவஸ்தை.

மேலாலவஸ்தையாவன- இப்படிக்கேவலாவஸ்தையைப் பொருந்தி அதீதப்பட்டுக்கிடக்கும் அவதரத்திலுணர்த்துமுறைமையெங்ஙனமென்னில் விளங்காநின்

று விந்துசத்தி ஆத்மாவுக்குள்ள சூக்ஷுமத்
துக்கிடாக வாக்குகளைத் தோற்றுவிக்கும்
பொருட்டு ஒரு நாதத்தையுண்டாக்கும்.

சூக்குமை யென்னும் வாக்கு அந்தரா
த்மாகிய அறிவுதானே வடிவாகவரும்.—
பைசந்தி என்னும் வாக்கு - உந்திஸ்தான
த்திலே பொருந்தி, வெவ்வேறாய் வரும்
அக்ஷரங்களினுடைய சொரூபங்கள் தோ
ன்றும் முறைமை தெரியாதபடி மறைந்
திருந்து - மயில்முட்டைக்குட் சலமான
து புறம்பே மயிலினிறமாய் ரூபிகரிக்கத்
தக்கதாயிருந்தும் உள்ளே பஞ்சவர்னங்
களுங் கூடி உருத்தெரியாமற் சலமயமா
ய்த்தோன்றினாற்போலச் சித்தத்தினிடத்
திலே நினைவுமாத்திரமாய் நிற்கும்.—மத்
திமை என்னும்வாக்கு-பிராணவாயுவோடு
ங்கூடி அக்ஷரங்களினுடைய சொரூபங்க
ளை- ஒழுங்குபட நிறுத்திச் செவிக்குக்கே
ளாமல் உள்ளறிவுமாய்த் தொனியுமுண்
டாய்க்கண்டஸ்தானத்திலே முற்பட்டுவ
ரும்.—வைகரியென்னும்வாக்கு- பிராண
வாயுவோடுங்கூடிவந்து உதானவாயுவி
லேயும் பந்தித்துச்செவிப்புலனிடத்துக்
கேட்கத்தக்கதாக நினைவிலுண்டான வசு

ணர்ந்தச்சொல்லும்.............. ※

இங்குச் சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுக்குஸ்தானமும் வடிவுமாவன - சூக்குமைக்குஸ்தானம் நாபியடியும் வடிவுநாதத்துவமுமாம் - பைசந்திக்குஸ்தானம் உந்தியும் வடிவுபிராணவாயுவுமாம்-மத்திமைக்குஸ்தானம் நெஞ்சுங்கண்டமும் வடிவு பிராணவாயுவுமாம்-வைகரிக்குஸ்தானம் நாக்கினடியும் வடிவு பிராணவாயுவும் உதானவாயுவுமாம் - இந்த நான்குவாக்குந் தோன்றுகைக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சமையென்றொரு வாக்குண்டு- அதற்குஸ்தானம் மூலாதாரம்- அதுபிரணவசொரூபமாயிருக்கும். வாக்கு நான்குங்காரியப்படு முறைமை அறிவித்தது.—

சிவதத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமும்- சூக்குமையைக் காரியப்படுத்தும் -சாதாக்கியதத்துவம்பைசந்தியைக்காரியப்படுத்தும்-ஈசுவரதத்துவம்- மத்திமையைக்காரியப்படுத்தும் - சுத்தவித்தைவைகரியைக்காரியப்படுத்தும்................ ※

இப்படிவாக்கு நான்கினுமுணர்த்த உணர்ந்த ஆத்மா சகலாவஸ்தைப்பட்டு வருகிற தெப்படியென்னில்-கிரியாசத்தி ச

த்திதத்துவத்தை யெழுப்பச் சத்திதத்து வங்காலத்தையும் நியதியையுங் கலையையு மெழுப்பக் கலை தழற்போடி நீக்கினாற் போல ஆணவமலத்தைச் சிறிதே நீக்க ஆத்மா கலையே வடிவாய்த் துரியத்திலே-பிராணவாயுவைக் கூடிச்சுழுத்தனுவன் ..*

இனி ஞானசத்தி சுத்தவித்தையையெழுப்பச் சுத்தவித்தை வித்தையையெழுப்ப வித்தை ஆத்மாவுக் கறிவையெழுப்பும் - இனியிச்சாசத்தி ஈஸ்வர தத்துவத்தை யெழுப்ப. ஈஸ்வரதத்துவம் இராகதத்துவத்தையெழுப்ப இராகதத்துவம் ஆத்மாவுக்கு இச்சையையெழுப்பும், இப்படி ஆத்மா இச்சாஞானக்கிரியா சொரூபனாயிருக்கும். ஆத்மாவானது காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் இவ்வைந்துந்தனக்கு உடம்பாகக் கொண்டு இந்திரியங்களுடனேகூடிச்சத்தாதிவிடையங்களைப்புசிக்க வருகிற அவதரத்தைப் புருடதத்துவமென்றுசொல்லுவர் ஆதலால் ஆத்மாவுக்குப் பஞ்சகஞ்சுகனென்றுபேர் ....*

இப்படிப் புருடதத்துவமான அவதரத்திற் கிரியாசத்தி சாதாக்கியதத்துவத்தை யெழுப்பச் சாதாக்கியம் பிரகிருதி

யை யெழுப்பப் பிரகிருதி குணரூபமாய் ஆத்மாவைக்கூட ஆத்மாகுணமே வடிவாய்ப் போகத்துக்கேதுவான கருவிகளைக் கூடாநிற்கும். இப்படி ஆத்மா கருவிகளைக்கூடிச் சொப்பனஸ்தனுவன் சொப்பனஸ்தனை அவதரத்தி லுணர்த்துமுறைமை பதினைந்து பிரகாரமாயிருக்கும் அவையெங்ஙனமென்னில் அகங்காரம்-புத்தி-மனம்- சித்தம் - உள்ளம் - என்னும் தத்துவங்களை அகார உகார மகார - விந்து-நாதம்- என்னும் அக்ஷரங்களெழுப்ப அந்த அக்ஷரங்களைப்பிரமா-விஷ்ணு-உருத்திரன்- மகேஸ்வரன் - சதாசிவனென்னும் - அதிதேவதைகளெழுப்ப - ஆத்மா இவையேவடிவாய்ச்சூக்ஷமதேகியாய்ச் சாக்கிரத்திற் புசிப்பதுபோலச் சொப்பனத்திலும் புசிக்கும் ....*

இனி இவற்றுடனே சாக்கிரஸ்தனுவன். சாக்கிரஸ்தனை அவதரத்திலுணர்த்து முறைமை யெங்ஙனமென்னில் ஆகாயமிடமாகநின்று சுரோத்திரத்தைப்பொருந்திச் சப்தத்தையறிந்தால் வாக்கு வசனிக்கும் வாயுவினிடமாக நின்று துவக்கினைப்பொருந்திப் பரிசத்தை யறிந்தால்

பாதங்கமனிக்கும். அக்கினியினிடமாக நின்று சக்ஷுவைப்பொருந்திரூபத்தை யறிந்தால் பாணி யிடுதலுமேற்றலுஞ்செய்யும். அப்புவினிடமாக நின்று சிங்ஙவையைப் பொருந்தி ரசத்தையறிந்தால் பாயு மலசலத்தைவிடும். பிருதுவியினிடமாகநின்றுகிராணத்தைப்பொருந்திக் கந்தத்தையறிந்தால் உபஸ்தமானந்திக்கும். இப்படிக்காரியப்படுகிற அவதரத்தில்ஞானசத்தி சிவதத்துவத்தை யெழுப்பச் சிவதத்துவமாயை யெழுப்ப மாயைகுணரூபமாய்நின்று மும்மென்றென்பது குணங்களாலேயும் பெதிப்பித்துப் பொய்யை மெய்யென்றுமயக்காநிற்கும். குணங்களொன்பதாவன - சத்துவத்திலே சத்துவம்- சத்துவத்திலே ரஜசு - சத்துவத்திலே தமசு.— ரஜசிலே ரஜசு - ரஜசிலே தமசு- ரஜசிலே சத்துவம்.— தமசிலே தமசு-தமசிலே சத்துவம் - தமசிலேரஜசு.— என்பனவாம்-இதனாலே ஆத்மாசனன மரணப்பட்டு வரும். இதற்குச் சகலாவஸ்தையென்றும் பெயர்- இப்படிமேலாலவஸ்தையைத்தரிசிக்க. . . . . ※

மேலாலவஸ்தைதரிசனம்-முற்றும்.

சுத்தாவஸ்தையாவன- கன்மவொப்பும்- மலபரிபாகமுமுண்டான அவசரத்திலே ஞானாசாரியனாலே ஞானதீபத்தைப் பெற்றுச் சிவனையும் ஆத்மாவையும் பாசத்தையும் உணர்ந்து அருள்பெறும் அவசரமெங்ஙனமெனின் பூதங்களைத்தரிசிக்கவே ஸ்தூலதேகமில்லையாம். இந்திரியங்களைத்தரிசிக்கவே பூதங்களில்லையாம். அந்தக்கரணங்களைத்தரிசிக்கவே இந்திரியங்களில்லையாம். கலாதிகளைத்தரிசிக்கவே அந்தக்கரணங்களில்லையாம். சுத்ததத்துவங்களைத்தரிசிக்கவே கலாதிகளில்லையாம். அருளைத்தரிசிக்கவே சுத்ததத்துவங்களில்லையாம் ....*

இது நின்மலசாக்கிரம்-நின்மலசொப்பனம்-நின்மல சுழுத்தி- நின்மல துரியம்- நின்மல துரியாதீதம். என-ரு. ஆம் நின்மலசாக்கிரமாவது பிரபஞ்சம் அநித்தியமெனத்தோன்றி ஆசாரியனனுக்கிரகத்தினாலே பற்றறப்புகுந்து பொறிபுலன்மேலிட்ட கரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருக்கை. — நின்மலசொப்பனமாவது-கண்டு- கேட்டு-உண்டு-உயிர்த்து-உற்றுப்-பொருந்தினவை மனதிலே கோசரியாமலிருக்கை.—

நின்மலசுழுத்தியாவது இந்தப்பேறுபெற்றோமென்னும்நிராசையிலேபரிணமத்தையடைகை.— நின்மலதுரியமாவது தனக்கின்பம் பிறந்த சம்பூரணதிசையையடைகை.— நின்மல துரியாதீதமாவது முன்சொல்லப்பட்டபேறு நான்கு மின்றிப்பேருய்விடுகை.சம்பூரணதிசையிலே நீரிலேமுழுகினவனைப்போலவும்-நிறையவுண்டவனைப்போலவும் தானன்றிச்சுட்டன்றிச்சொல்லப்படாது. இதற்கு நின்மலாவஸ்தையென்றும் பெயர். இப்படிச்சுத்தாவஸ்தையைத் தரிசிக்க-சுத்தா அவஸ்தை.......... ....*

முற்றும்.

காரணாவஸ்தை.

காரணாவஸ்தையாவன - காரணகேவலமும்-காரணசகலமும்- காரணசுத்தமுமென-௩-ஆம் காரணகேவலமாவது-சர்வசங்காரகாலத்து ஆத்மாக்கள் அசுத்தமாயாகாரணத்திலே யொடுங்கிச் சிருட்டிகால

மளவும் ஆணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு ஒன்றுமறியாமற் கிடக்குமவதரமெனவறிக. — காரணசகலமாவது - சிருஷ்டி தொடங்கிச் சர்வசங்காரம் வருமளவும் ஆத்மாக்கள் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதத்திலும் பிறந்திறந்துதிரிகிறவவதரமெனவறிக. — காரணசுத்தமாவது - இங்ஙனங்கேவல சகலப்பட்டுப் பிறந்திறந்து திரியுமவதரத்து - ஆணவமலபாகம்வந்து ஆத்மாக்களுக்கிருவினையொப்புஞ் சத்தினிபாதமுமுண்டான வவதரத்துச்சிவன் - ஆசாரிய மூர்த்தமாக வெழுந்தருளி இரட்சித்துத் தனதுதிருவருளாலே ஞானத்தையுங்கடாக்ஷித்துப் பிராரத்தந்தொலைந்தபின்பு தனது பூரணநிலையோடுங் கூட்டிக்கொண்ட அவதரமெனவறிக.

காரணவவஸ்தைமுற்றும்.

தசகாரியம்.

௲ தசகாரியமாவன. தத்துவரூபம் - தத்துவதரிசனம் - தத்துவசுத்தி - ஆத்மரூபம் - ஆத்மதரிசனம் - ஆத்மசுத்தி - சிவரூபம் - சிவதரிசனம் - சிவயோகம் - சிவபோக

ம் - என்பனவாம். தத்துவரூபமாவது அவற்றின் குணங்களைக்காண்கை. தத்துவ தரிசனமாவது-அவைதன்னிடத்திலேநின்று சேவித்தமுறையைக்காண்கை. தத்துவ சுத்தியாவது-அவைதனக்கு வேறென்றறிந்து நீங்குகை. ஆத்மரூபமாவது-ஆத்மா ஞான மென்னும் அறிவே வடிவெனவறிகை. ஆத்மதரிசனமாவது- தத்துவங்களையறிந்து நீங்கியிவற்றினின்றுநீங்கினவறிவு நானெனவறிகை. ஆத்மசுத்தியாவதுபந்தமுத்தியிரண்டிலுஞ் சிவனுபகரிக்கிறனென்று தன்னுடைய சுதந்தர ஆனியையறிகை. சிவரூபமாவது-தத்துவமுப்பத்தாறிற்கும்-அப்பாலாய்வாக்குமனோதீதாகோசரமாய்ஞானமேவடிவாயிருப்பதெனவறிகை-சிவதரிசனமாவது- தத்துவமுப்பத்தாறையு மறிவித்துத் தரிசிப்பித்து நீங்கி இவற்றினின்றுநீங்கிநிற்கும் ஆத்மாவையுந்தரிசிப்பித்து நிற்கின்ற ஞானமெனவறிகை. சிவயோகமாவது - இந்தஞானந்தன்னைவிட்டு நீங்காதென்றறிந்து தான் அதுவாய்நிற்கை. சிவபோகமாவது-தான் அந்தநேயத்திலே நின்றழுந்திச்சிவத்தைப்பெறுகை .... ✽

ஆத்மரூபமாவது ஆத்மாவுக்கு ரூபஞ்சொல்லில் ஆத்மா இச்சாஞானக் கிரியா சொரூபமாயிருக்கும். ஆத்மாவுக்கு இச்சையாவது- விஷயங்களிலே சென்று பற்றுதல். ஆத்மாவுக்குஞானமாவது-இதுவிதுவென்றுபகுத்தறிதல். ஆத்மாவுக்குக்கிரியையாவது-சர்வத்தையும் தனதுவிடயமென்றுபற்றிநின்றுசெய்துகொள்ளுதல்

ஆத்மதரிசனமாவது. ஆத்மாவினுடைய இச்சாஞானக்கிரியையைத்தரிசிக்குமாறுசொல்லில்ஆத்மாவினுடைய இச்சைசீவிக்குமிடத்து-அந்தக்கரணங்களினிடமாகநின்றுசீவிக்கும். ஆத்மாவினுடையஞானஞ்சீவிக்கு மிடத்து ஞானேந்திரியங்களினிடமாகநின்று சீவிக்கும். ஆத்மாவினுடைய கிரியை சிவிக்குமிடத்துக் கருமேந்திரியங்களினிடமாகநின்றுசீவிக்கும் இவைகள் அடுத்ததின் தன்மையாதலினின்றொழிந்து தத்துவங்களைத் தானன்றென்றுகழித்து அருளேதனுவாகப் பொருந்தித்தத்துவங்களையுந் தன்னையும் அந்த அருளையுந் தரிசிப்பது..........※

ஆத்மசுத்தியாவது ஆத்மசுத்தியைச்சொல்லு மிடத்துச் சிவனுலேதான்சர்வத்தையு

மறியுமுறைமையுங்கண்டுசிவன் ஆத்மாவுக்கு அறியுமுறைமையுங்கொடானென்பதுங்கண்டுசிவனுடையஞானசத்தியினாலேதன்னுடைய ஞானஞ் சீவிக்குமென்றறிந்து தான்மலமுமாகாமல் சிவமுமாகாமல் நிற்கிறவிடம் .... ✻

சிவரூபமாவது-சிவனுக்குரூபஞ்சொல்லில்-சிவனு மிச்சாஞானக்கிரியாசொரூபனாயிருப்பன். சிவனுக்கிச்சையாவது- ஆத்மாக்களை முத்தியிலேயடைவிக்க வேண்டுமென்பதே. சிவனுக்குஞானமாவது- ஆத்மாக்கள் செய்யப்பட்ட அநாதிகருமங்களனைத்தையுந் திருவுளத்தடைத் திருத்தல்-சிவனுக்குக்கிரியையாவது-ஆத்மாக்களுக்குக்கன்மசாமீப்பியம்பிறக்கும்படி அநாதியாய்வரப்பட்ட கருமங்களனைத்தையும் பக்குவாபக்குவமறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தருளுதல் .. ✻

சிவதரிசனமாவது தான்கருமம்புசிக்குமிடத்துச் சிவன்தனக்கு மூன்றுவகையாகநின்று உபகரிப்பன் அதெப்படியென்னில். அவன் - அவள் - அது - மூன்னிலையாகநின்று. உபகரிப்பன் இப்படியுபகரிக்குமிடத்துத் தோன்றுகின்றமூன்

றுவகையுமொழிந்து அவையிடமாக நின்று சேஷ்டிப்பித்துத்தான்அக்கருமத்தைப் புசிக்குமிடத்துத் தன்னிடத்து மறைந்து நின்று இந்திரியங்களையுந் தன்னையுஞ் சேஷ்டிப்பித்துத் தனக்கு அந்தக்கருமம் ருசிக்கும்படிச் செய்து இடைவிடாமலூட்டுகிற தீவரத்தைப்பார்ப்பது.. *

சிவயோகமாவது - அகண்டபரிபூரணமாகிய சிவத்துள்ளேயழுந்தி உள்ளும்புறமு மெண்ணுமற் சிவனையுள்ளபடி கண்டு இரண்டறப் புணர்ந் திருப்பது...... *

சிவபோகமாவது- பராசத்தியினிடமாகநின்று அனுபவத்துடனே கலந்து சிவானுபவம் பிறக்கச் சிவனுடனே அக்கினிக்கு வெம்மைபோலவும் நீருக்குத் தண்மைபோலவுஞ்சிவத்திலே யழுந் துவது*

சிவப்பிரகாசக்கட்டளை

முற்றுப்பெற்றது.